

ת"פ 48907/01/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד מdagema

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

15 דצמבר 2022
ת"פ 48907-01-21 מדינת ישראל נ'
מdagema

בעינוי:
המאשימה:
נגד:
הנאשם:
מdagema

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד מорן גז

הנאשם ובא-כוcho, עו"ד משה אורן

גזר דין

1. בטרם שמיית הראיות, הגיעו הצדדים להסדר דין במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתוב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובdotיו והורשע בעבירה של חבלה בכונה מחמירה, לפי סעיף 329 (א)(2) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן מתאר, שהנאשם וא.א. - ליד 1995 (להלן: "המתלון") הם בני דודים ומשפחותיהם מסוכסכות ביניהם בוגר לקרקעות. בתאריך 12.01.21 בשעת צהרים, ابوו של הנאשם רצה לעبور בקרקע מושא הסכוך והמתלון מנע זאת ממנו. בשל מסויים הנאשם הגיע למקום שבו הוא נוהג ברכבת מסווג מאזהה, וחירף הפצרותיו של ابوו שלא להתעורר, נכנס לרכבו, נסע במהירות לכיוון המתלון ופגע בו, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה. כתוצאה מפגיעה הרכבת, המתלון הועף באוויר ונפל על הקrkקע. בהמשך, המתלון פונה לבית החולים כשהוא סובל מכאבים ורגשות ברג'ל ימין ושפשופים בשתי רגליו.

2. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

3. בזמן ביצוע העבירה היה הנאשם צעיר מגיל 21 ובנסיבות חובה לקבל עליו תסקير של שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

.4. בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צינו בין היתר הדברים הבאים-.

הנאשם בן 23, רווק. נעדר עבר פלילי. בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. תיאר תפקוד חיובי במסגרות השונות, ללא בעיות משמעות או התנהגות. לאחר סיום לימודי שולב בתעסוקה ושאף ללמידה פיזיולוגיפה. תיאר קשר קרוב עם בני משפחתו. שירות המבחן התרשם שהנאשם נוטה להציג את צדדי החיבורים אר הוא מחזיק בדפוסי חשיבה נוקשים, ובמצבי פגיעה בכבודו או בכבוד משפחתו פועל באופן אמוציאנלי ומתקשה לווסת את דחפיו. צוין כי במסגרת הליך המעצר הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. דוחות שהוא הגיע למრבית המפגשים אר התקשה לקחת חלק פעיל בקבוצה, והצליח להפיק תועלת חיליקת מההילך הטיפולי. צוין שהנאשם תיאר סכ索ן בין המשפחות ואת המחרירים האישיים הכבדים שהוא משלם כתוצאה מעורבותו בעבריה. תיאר כי באירוע חש נסער מדברי המתلون לאביו, שלטאיסתו פגעו בכבוד משפחתו וכן חש מפגיעה פיזית באביו, ולכן נסע עם רכבו על מנת לחוץ בין המתلون לאביו. שלל כוונות פגעה במתلون. ביטא תחושת אכזבה ותסכול ממצבו והבע Chratta על התנהגותו. שירות המבחן שוחח עם המתلون - בין 27 נשוי ואב לארבעה ילדים צעירים. המתلون מסר כי הוא סובל ממחלת לב ואינו עובד. תיאר כי כתוצאה ממעשה הנאשם נפגע ברגלו ובראשו, נזקק לטיפול ממושך וסבל מקשיים פיזיים ונפשיים. והוא סובל מכ Abrams ברגלו עד היום. ומסר שלא נערכה סולחה בין הצדדים.

שירות המבחן התרשם שלנאשם נתיה לחשיבה נוקשה; קושי בוויות עצמי; ונטיה להתנהלות אימפלסיבית סביר בכבוד משפחתו. הוא מתקשה לבחון את התנהלותו ועמדותיו. ומתקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתلون גם בדייעד ובחלווף זמן. ונתונים אלה מגבירים סיכון להתנהגות בעיתית דומה.

לצד זה, שירות המבחן ציין שהנאשם מנהל אורח חיים יציב ומתקדק, מביע שאיפות נורמטיביות לעתיד, נעדר עבר פלילי, ולא הסתבר בעברות נוספות.

ובסופה של דבר, נמנע מהמליצה טיפולית על הנאשם והמליץ על עונשה מוחשית, העשויה לחัด עבورو את הבעיתיות שבתנהלותו ולהציג לו גבול ברור.

טיעוני הצדדים

.5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשה האלים של הנאשם, שرك בסנס לא הסתיים בצורה הרבה יותר קשה. צינה את הרקע ליכוי ואת העובדה שהנאשם בחר להסלים את האירוע למרות שאבי הפיצר בו לא להתעורר. הפנחה לאמור בתסקיר, ביחס לדפוסי הנאשם ויחסו למתلون, לשיתוף הפעולה החלקי של הנאשם במפגשים הטיפוליים והתמיכותו בעיקר במחיריים האישיים שהוא משלם בעקבות

הairoע, ולהמלצת שירות המבחן. הפנטה לפסיקה. עטרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 ל- 6.5 שנות מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי ופיקוח למתלון.

ב"כ הנאשם טען כי המלצה השירות המבחן למאסר בפועל איננה עולה בקנה אחד עם העובדות המצויונות בתסקירות בוגריה להליך הטיפולו של הנאשם, וביקש שירות המבחן יגיש תסקיר משלים בו ותייחס לעניין זה. הבקשה לקבלת תסקיר משלים נדחתה, והוא טען לעונש. בטיעונו, תיאר את נסיבותיו של הנאשם. ציין שהוא בן 23. הוריו אינם עובדים ואביו סובל מבעיות רפואיות. אין לו עבר פלילי והוא השלים 12 שנות לימוד. עד למעורבותו באירוע העבירה תפוקדו היה נורמטיבי. הוא השתלב בתעסוקה ושאף ללמוד. ציין, שה הנאשם הודה במעשהיו כבר במשפטה ולקח אחריות עליהם. וטען שההתנהגותה הנאהם באירוע נבעה מאיבוד עשתונות רגעי מחשש לפגיעה באביו, והיא חריגה לאורח חייו ואני מאפיינית אותו. הוא מביע חריטה על מעשיו והוא כבר משלם מחרירים אישיים בגנים. עוד ציין, שה הנאשם היה עצור במשך שלושה חודשים, היה תחת פיקוח אלקטרוני במשך כשבוע, ובמשך תקופה ארוכה הוא נתן תחת מגבלות הכלולות הרחקה ממוקם מגורי. ובסיומו של דבר יקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בסטייה ממתחם העונש הולם ולהסתפק בעונש שאינו כולל מאסר בפועל מאחריו סורג וברית.

.7. הנאשם אמר שהוא מצטרע על מה שהוא, וכי מצבו של המתלון טוב.

דין והכרעה

מבנה כלי הרכב, החומריים מהם הם עשויים, משקל כלי הרכב, ומהירות תנועתם, הכל בהשוואה לגוף האדם, מבאים לכך שפגיעה כלירכב בגוף אדם עלולה לגרום לנזקים גופניים חמורים מאוד עד כדי מוות. במצבים כאלה, הפגיעה יכולות להיגרם הן עצם ההתנגשות בין הרכב לאדם והן מהתוצאות הנלוות להתנגשות, כמו הדיפת הנפגע והטחתו בקרקע או בעצם אחר. דברים אלה ידועים ומוכרים לכל בר דעת.

.9. הסעת רכב ב מהירות לעבר אדם במטרה לפגוע בו ולגרום לו נזק או מום או חבלה חמורה, ופגיעה בו באמצעות הרכב תוך העפטו באוויר ונפילתו על הקרקע, כפי שה הנאשם עשה, הינה מעשה אלימות חסר רсан, חמור ומסוכן. במצב זהה, אין לפוגע שליטה על מידת הפגיעה שתיגרם לנפגע, ועל כן, הפגיעה הגופנית הקלה יחסית שנגזרמה למתלון - שהיא איננה תוצאה של רצונו הטוב של הנאשם, שכן, הנאשם פעל כפי שפעל מותן כוונה לגרום למתלון פגעה חמורה - איננה צריכה לעמעם את מסוכנות המעשה

וחומרתו.

10. הערכים החברתיים המרכזים שנפגעו מביצוע ההחלטה כאן הם ערכי היסוד של קדושת החיים, שמירת הגוף, הזכות לכבוד, והסדרת סכסוכים בדרך לגיטימית. מידת הפגיעה בהם בנסיבות הינה משמעותית.

11. מדיניות הענישה בעבירות האלים החמורים ובפרט במקרים של תקיפה באמצעות כלי מסוכן או פוגעני, הינה מימה ימימה של רצינות וחומרה, הנוננת את הבכורה לשיקולו הגמול וההרטה.

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הכנענה במלחמה הקשה שיש לחברת ישראל באלים הגוברת והולכת ברוחבות וocabtim, ותרומה זו **תמצא את ביטויו בעונשים החמורים ששומה עליהם על בית-המשפט לנזר על מעשי אלימות שפשו במקומות כמגיפה**. علينا למוד את הרחמים שבilibnu כמידה הרואה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שירש בעבירות אלימות ישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחריו סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלים כן תאריך תקופת המאסר..." (ע"פ 8314/03 רג' נ' מדינת ישראל תק על 2005 (2) 3016)

12. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים עונשי מאסר משמעותיים על פגיאות גוף באמצעות כלי פוגעני.

בע"פ 7142/18 **מדינת ישראל נ' איאד דכו** (19.03.07) המשיב החליט לפוגע בחמיו, על רקע סכסוך ביניהם. הוא הגיע ברכב לכנסיה בה המתлон ניג להתפלל, חיכה לצאתו, ובעת שהמתلون עבר במעבר חזיה, המשיב הגביר את מהירות נסיעתו ופגע בו באמצעות הרכב. המתلون הועף באוויר, נחבט בשמשה ונפל על הארץ. המשיב נסע מהמקום וכעבור מספר דקות התקשר למטרתה. המתلون הובל לבית החולים, הורדם והונשם ונגרמו לו פציעות חמורות. המשיב הורשע בעבירות של **חבלה בכונה מחמורה והפקרת פגעה**. נקבע מתחם עונש הנע בין 4 ל- 8 שנות מאסר. בית המשפט מצא שיש לחרוג מהמתחם שנתקבע, בין היתר על רקע גילו המבוגר של המשיב, היעדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן, והטיל על המשיב 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, 7 שנות פסילת רישון נהיגה ופייצוי בסך 25,000 ₪ למתلون. המדינה ערערה על קולות העונש ובית המשפט העלון קיבל את הערעור והטיל על המשיב **4 שנות מאסר בפועל**.

בע"פ 4263/14 **מגדי נעאים נ' מדינת ישראל** (15.06.02) המתلون נסע במשאית בה ניג אחיו. באותה עת, המערער ניג ברכבו ונסע מאחריו המשאית. המערער ניסה לעקוף את המשאית ולא הצליח והוא החל לצפור למשאית ולנהוג בפראות. אחיו של המתلون עצר את המשאית והמערער עצר את רכבו. המתلون יצא מהמשאית והלך לכיוון המערער ואז המערער פתח בנסיעה מהירה לכיוונו, פגע בו, והעיף על מכסה המנוע של רכבו, כך שלמספר שניות אחיו המתلون במכסה המנוע, ואז לחץ המערער על דושת הבלמים והעיף את המתلون קדימה לעבר הכביש. כשהמתلون שרוע על הכביש מולו, המשיך המערער בנסיעה מהירה לעברו, עלה עליו עם רכבו, ונמלט. כתוצאה ממעשים אלו נפגעו,

המתלון בראשו, ידי ורגלו, והוא פונה לבית החולים.

המערער הורשע בעבירה של **חבלה בכוונה מחרימה**, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר והוטלו עליו **36 חודשי מאסר בפועל**. ערעו על חומרת העונש, נדחה.

בע"פ 615/12 **אביאל שושן נ' מדינת ישראל** (14.2.13) המערער, שאחד מבני משפחתו היה מסוכסך עם המתלון, נаг ברכב (למרות שאינם לא היה בידו רישון נהיגה בתקף) בסמוך לביתו של המתלון, כשהצדיו ישב אחיו הקטן. בהגיע המערער בסמוך לבית, הוא הסיט את הרכב אל תוך החצר לכיוונו של אביו של המתלון, שהבחן בכר, קפץ הצידה ולא נפגע. המתלון יצא מפתח ביתו אל החצר, והמערער נסע לאחר מכן להיכנס שוב לחצר ולפגוע בו עם הרכב. המערער נסעשוב לתוך חצר הבית, פגע קלות באביו של המתלון והמשיך בנסיעתו לעבר המתלון, הפילו ארצתה ונסע עליו, תוך שהוא גורם לו חבלה חמורה. לאחר מכן המערער ואחיו עזבו את המקום מבילו להגיש עדשה למצלון. המתלון סבל מפגיעה רב מערכתית בכל חלקיו גופו, אושפז במצב קשה, מונשם ללא הכרה ועבר ניתוחים. בתום שמייעת ראיות, המערער הורשע **בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחרימה, הפקה לאחר פגיעה, נהיגה ללא רישון נהיגה וננהיגה ללא ביטוח רכב**, והושטו עליו **שש שנות מאסר לRICTZO בפועל** ואונשים נוספים. ערעו על חומרת העונש נדחה.

בת"פ (ח') 14-11-1512 מדינת ישראל נ' רג'א ג'אבר (28.10.15) הנאשם נаг ברכב ללא רישון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג. שהבחן במלון, קטין ליד 98', אשר ישב עם חבריו, עצר את הרכב, צעק לעברו ואימם להרוג את מתחם, ונסע מהמקום. בהמשך, הוא נסע לבית המתלון ושם התעמת עם אמו של המתלון. המתלון הגיע לבתו והורה לנאנש לעזוב את המקום. בתגובהו, הנאשם אימם עליו, נכנס לרכב, נסע מרחק קצר, סובב את הרכב כשפניו עבר ביתו של המתלון, והמתין לו כשהוא לוחץ על דושת הגז מספר פעמים, דבר שגרם לבקיעת רעש מהרכב. המתלון ואמו רצו לכיוון המקום שבו עמד הרכב, ואז הנאשם נסע לכיוון במהירות, הסיט את הרכב לעבר המתלון, פגע בו, ולאחר מכן פגע ברכבו באמו של המתלון והעיפה הצידה. האם נותרה שרואה על הכביש ונאנקה מכאבים, והנאנש נמלט מהמקום ברכבו. כתוצאה ממשי הנאשם, רגלה של אם המתלון נשברה, ואצל המתלון אובחנה רגשות בפרק ירכו השמאלי.

בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 3 ל- 6 שנות מאסר וגורר על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**, לאחר שקבע כי יש לסתות מהמתחם בשל **שיוקלי שיוקם**. (ערעור שהגיש המערער נמחק על ידו לאחר שמייעת דברי בית המשפט של העורו)

13. נסיבות הקשרות בביצוע העבירה -

הריב שברקע האירוע ומעורבות הנאשם בו התפתחו באקרים ולא היו מותוכנים.

אולם, הסעת הרכב לעבר המתלון לשם פגיעה בו הייתה יזומה ומכוונת.

הנאם ביצع את העבירה בעצמו, לבדו. ותוך התעלמות מהפצרות אביו שלא להתערב בריב.

لمתлон נגרמו פגיעות גופניות שהתבטאו בכאבים ושפשופים ברגלו, והוא פונה לבית חולים. והוא מסר לשירות המבחן שלמרות חולף הזמן הוא עדין סובל מכאבים.

מطبع הדברים, אירע מהסוג המדובר הוא חוויה טראומטית, המעוררת מתח, עלבון ועוגמת נשך, אשר רישומה איןנו נמחה במהרה.

התങשות רכב הנושא בנסיבות אדם מסתימת בדרך כלל בפגיעה ממשועותית. המרחק בין הפגיעה הגוףנית הקלה יחסית שנגרמה למתلون לבין פגעה חמורה הרבה יותר הינו של כملוא נימה.

כאמור, הנאם ביצע את העבירה על רקע סכוס על קרקע וריב שהתגלו בין אביו לבין המתلون.

14. העבירה של חבלה בכוונה מחמירה היא מהחמורים שבعبירות התקיפה. חומרתה היתרה נובעת מהלן הנפש הנלווה לביצועה, המקום סיון ממשי לגרימת חבלה גופנית קשה. העונש הקבוע לצדקה, 20 שנות מאסר, מדובר בעד עצמו.

15. נוכח מבנה הרכב וכח תנועתו, הסעתו בנסיבות לעבר אדם בכוונה לפגוע בו טומנת בחובה סיון גבוהה, שסכווי התמשותו גבוהים, לגרימת חבלה גופנית קשה.

16. בהתחשב בחומרת מעשה העבירה בנסיבות, במידת אשמו של הנאם, בערכם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאם נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל.

17. החברה הבודאית רוויית סכוסים פנימיים וטופעת האלים נוכחית מאוד בהוותה. חילוקי דעתות, סכוסים ואיורים שונים, שבחברה מתוקנת הי מתרירים בהליכים משפטיים אזרחיים, מהווים בחברה הבודאית כר פורה למשימות חמורות, הגוררים בתורם תוצאות נגד אלימות לא פחות, וחוזר חלילה, במעגלים אינסופיים, המשפיעים עמוקות על אורחות החיים בחברה זו ואיכותם, ומשרים שגרת מתח קבועה ומעיקה ועיסוק מתמיד באלים ובתוצאותיהם.

18. טופעת האלים מפושטת ומדאגה ונזקיה רבים וקשים. מיתונה הוא יעד חשוב ביותר, הנמצא במקום גבוה על סדר יומה של החברה בישראל. ענישה ממשועותית, המוציאה את שכר העבירה בהפסדה, עשויה לתרום להרرتת הציבור. תובנותו של רב חנינא סגן הכהנים, שאלמלא מורה מלכות איש את

רעהו חיים בלעו, (פרק אבות, פרק ג' משנה ב') עומדת בתקופה גם היום, ומצדיקה לכלול בשיקולי הענישה את הצורך להרטיע את הרבים.

.19 התנהגות הנאשם באירוע, המנגדת לאינסטינקט האנושי, מלמדת עצמה על חוסר מעצורים או אימפלסיביות ועל מסוכנות הנאשם. ובנוסף, שירות המבחן התרשם של הנאשם דפוסי חשיבה נוקשים, קושי לווסת את דחפיו, ונטיה להתנהלות אימפלסיבית סביר עניינים הקשורים לכבוד משפחתו, והעריך שנתונים אלה מבקרים את הסיכון לחזרה על התנהגות בעיתית דומה. בנסיבות אלה, יש מקום להתחשב בצורה בהرتעת הנאשם כشيخול בקביעת העונש.

.20 ב"כ הנאשם טען כי עניינו של הנאשם מצדיק לקבוע את עונשו תוך סטייה לכיוון מהמתחים שנקבע. אני מקבל את הטענה.

סעיף 40(א) בחוק העונשין קובע -

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרונות המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשייא הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן...".

"שיקום" יכול להתבטא באופןים ובדרגות שונות. לא כל "שיקום" מצדיק קביעת עונש בחריגה ממתחם העונש ההולם. יזכור, כי סעיף 40(א)(4) מאפשר לבית המשפט להתחשב בגזירות העונש המתאים לנאים, בחרזה למוטב או במאזים לחזור למוטב. אולם הדבר נעשה בתחום מתחם העונש ההולם ולא בחריגה ממנו.

בעניינו, הנאשם בן 23. בוגר 12 שנות לימוד. עובד באופן יציב. ואין לו הרשות קודמות. נתוניים אלה מלמדים כי עוד קודם לתהליך הטיפול, הנאשם היה אורח חיים צרני, נורמטיבי, ללא בעיות בולטות. מעשה הנאשם בוצע על רקע דפוסי חשיבה והתנהגות נוקשים שלו ביחס לסטטואציות הקשורות לכבוד המשפחה. הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, ושירות המבחן התרשם כי רמת שיתוף הפעולה המהוותית שלו הייתה חלקית, וכך גם התועלת שהפיק מהטיפול. ובסיומו של דבר נמנע מהמלצת טיפולית על הנאשם והמליץ להטיל עליו עונשה מוחשית.

באופן מעשי, לא חל שינוי באורח חייו של הנאשם, גם לאחר הטיפול. התנהלותו היומיומית ממשיכה להיות כשהיתה. ונראה שדפוסיו המכשילים לא טופלו באופן עמוק. נתוני הכללים ילקחו בחשבון בקביעת עונשו אך אין בהם כדי להצדיק את קביעת עונשו תוך סטייה ממתחם העונש ההולם שנקבע.

.21 בקביעת העונש ראוי לנאים אני מתחשב גם, בಗילו של הנאשם; בתנאיו ונסיבותיו - כמפורט בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני סנגוריו; בעובדה שאין לו הרשות קודמות זהה מאstro הראשון; בפגיעה הצפואה לנאים ולמשפחהו מהעונש; בנזקים שנגרמו לנאים הקשורים בביצוע העבירה - בתחום האישית ובתחום

הليمודי וההתפתחותי; בהודאת הנאשם, על משמעוותיה; בשיתוף הפעולה שלו בתחילת הטיפול; ובעמדת התביעה לעונש.

22. נכון כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 36 חודשים מאסר בפועל, בגיןimi מעצרו.
- ב. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה אלימوت שהיא פשע.
- ג. פיצוי לנפגע העבירה בסך 5,000 ₪.
- ד. אני פוסל את הנאשם מליחסיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מיום.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו
תשפ"ג, 15/12/2022 במעמד

הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה